

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šioje byloje pareiškėjas, kuris nuo savo paskyrimo į pareigas 1985 m. spalio mėn. buvo priskirtas A7 lygio 3 pakopai, ginčija paskyrimų tarnybos sprendimą dėl jo priskyrimo neperžiūrėjimo, nustatant jam A6 lygio 1 pakopą, o ne A6 lygio 3 pakopą, dėl jo karjeros neatkūrimo bei sprendimo dėl jo naujo priskyrimo įsigaliojimo 1995 m. spalio 5 d. nustatymo.

Remdamasis šiais reikalavimais, jis nurodo tuos pačius teisinius pagrindus, kuriuos nurodė pareiškėjas byloje Rousseaux/Komisija, T-125/04.

**Cargill B. V. 2004 m. balandžio 14 d. pareikštas ieškinys
Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-142/04)

(2004/C 168/14)

(Bylos kalba: olandų)

2004 m. balandžio 14 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Cargill B. V., turinčios savo buveinę Hagoje (Nyderlandai), atstovaujamos H. J. Bronkhorst ir J. F. van Nouhuys, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) panaikinti jam skirtą 2004 m. sausio 5 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą;
- 2) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas ginčija Komisijos sprendimą, kad konkrečiu atveju atsisakymas išieškoti importo muitus nėra pagrįstas. Šis sprendimas buvo priimtas atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendimą Nyderlandų Karalystė/Komisija, C-156/00, kuriuo buvo panaikintas Komisijos sprendimas C/2000/485 final. ⁽¹⁾

Pareiškėjas importavo kukurūzus į Europos Bendriją pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą. Kukurūzai turėjo būti perdirbti į gliukozę, kuri savo ruožtu turėjo būti reeksportuota. Siekdamas šiuo tikslu, pareiškėjas turėjo leidimus, būtinus kompensacinių produktų gamybai iš ekvivalentiškų prekių. Komisija ginčijamame sprendime nustatė, kad eksportuota gliukozė nebuvo išgauta vien tik iš kukurūzų, bet taip pat iš EB kilmės kviečių. Dėl to Nyderlandų valdžios institucijos išieškojo mokėtinus importo muitus. Ginčijamu sprendimu Komisija atmetė prašymą dėl atsisakymo išieškoti šią skolą.

Pirmausia, pareiškėjas savo ieškinį grindžia teisės į gynybą pažeidimu, konkrečiai jis nurodo, kad buvo pažeista audi

alteram partem taisyklė ir jo teisė susipažinti su bylos medžiaga.

Antra, pareiškėjas teigia, jog buvo pažeistas Reglamentas Nr. 1430/79 dėl importo arba eksporto muitų grąžinimo arba atsisakymo juos išieškoti ⁽²⁾, Reglamento Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą ⁽³⁾, 239 straipsnis bei Reglamento Nr. 2454/93, išdėstančio Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas ⁽⁴⁾, 905–909 straipsniai. Be to, pareiškėjas nurodo EB sutarties 253 straipsnyje įtvirtintos pareigos motyvuoti pažeidimą.

Pareiškėjo manymu, Komisija padarė neteisingą išvadą, teigdama, jog pareiškėjas, reikalavimų, susijusių su laikinojo įvežimo perdirbti leidimu, įgyvendinimo atžvilgiu elgėsi akivaizdžiai aplaidžiai. Pareiškėjo tvirtinimu, iš kviečių ir kukurūzų perdirbta eksportuotina gliukozė turėjo tas pačias savybes, kaip ir vien iš kukurūzų išgauta gliukozė. Be to, pareiškėjas teigia, jog abu produktai turi tokį pat KN kodą. Jis nurodo, kad jis padarė tik vieną pažeidimą, t. y. eksportavo gliukozę praėjus leidime nustatytam šešių mėnesių terminui.

Galiausiai, pareiškėjas nurodo, kad buvo pažeistas proporcingumo principas.

⁽¹⁾ 2003 m. kovo 13 d. sprendimas Nyderlandų Karalystė/Komisija, C-156/00, Rink. p. I-2527.

⁽²⁾ 1979 m. liepos 2 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1430/79 dėl importo arba eksporto muitų grąžinimo arba atsisakymo juos išieškoti (OL L 175, 1979 7 12, p. 1).

⁽³⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą, (OL L 302, 1992 10 12, p. 1).

⁽⁴⁾ 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/92, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 7 2, p. 1).

Télévision Française 1 SA 2004 m. balandžio 13 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-144/04)

(2004/C 168/15)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. balandžio 13 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Télévision Française 1 SA, įsikūrusios Bulonėje (Prancūzija), atstovaujamos advokato Jean-Paul Hordies, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- Panaikinti 2003 m. gruodžio 10 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą Nr. C (2003) 4497 final dėl 1988–1994 m. Prancūzijos „France 2“ ir „France 3“ suteiktos valstybės pagalbos ta dalimi, kiek ši pagalba jame laikoma suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 86 straipsnio 2 dalį;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal pareiškėjo skundą Europos Bendrijų Komisija nusprendė pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą dėl investicijų subsidijų bei kapitalo dotacijų, kurias 1988–1994 m. gavo Prancūzijos televizijos kanalai „France 2“ ir „France 3“. Skundžiamu sprendimu Komisija nusprendė šia priemone laikyti valstybės pagalba EB sutarties 87 straipsnio prasme, bet konstatavo, kad pagal 86 straipsnio 2 dalį jos yra suderinamos su EB sutartimi.

Pirmu teisiniu pagrindu pareiškėjas teigia, kad skundžiamo sprendimo motyvai yra klaidingi ir pažeidžia EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį ir nuostatas dėl valstybės pagalbos. Jis ginčija Komisijos išvadą, kad šių dviejų kanalų funkcijos atitinka bendros ekonominės svarbos paslaugas 86 straipsnio 2 dalies prasme, nurodydamas, kad jo funkcijos yra beveik tokios pat, nors ir nėra laikomos bendros ekonominės svarbos paslaugomis. Jis taip pat kritikuoja skundžiamame sprendime Komisijos pateiktą šios pagalbos finansinį vertinimą.

Antru teisiniu pagrindu ieškovas tvirtina, kad Komisija neteisingai pritaikė Direktyvą 80/723 (¹), nuspręsdama, kad iki 2000 m. ši nėra taikoma visuomeninių kanalų transliavimo veiklai. Tuo pačiu pagrindu ieškovas nurodo, kad neteisingai pritaikytas prie EB sutarties pridėdamas Protokolas dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos.

(¹) 1980 m. birželio 25 d. Komisijos direktyva 80/723/EEB dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybės įmonių skaidrumo, OL L 195, 1980 7 29, p. 35–37.

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso 2004 m. balandžio 20 d. pareikštas ieškinys Europos Parlamentui

(Byla T-146/04)

(2004/C 168/16)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. balandžio 20 d. Europos Bendrijų pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Koldo Gorostiaga Atxalandabaso,

atstovaujamo advokato Didier Rouget, gyvenančio Saint Pierre d'Irube (Prancūzija), nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Parlamentui.

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Europos Parlamento 2004 m. vasario 24 d. sprendimą dėl išskaitų iš pareiškėjui priklausančių pašalpų, kol jis negrąžins Parlamentui tariamo įsiskolinimo;
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu Europos Parlamentas nustatė, kad pareiškėjui, Parlamento nariui, nepateikus įvairių Parlamento pašalpų panaudojimą patvirtinančių dokumentų, jis yra skolingas 118 360,18 EUR, ir pradėjo išskaityti šią sumą iš šių pašalpų.

Pareiškėjas ginčija šį sprendimą, teigdamas, kad Parlamentas pažeidė išlaidų ir pašalpų mokėjimo nariams taisyklės inter alia dėl to, kad jį priėmė Parlamento Generalinis Sekretorius, o ne Parlamento Biuras kaip numato šių taisyklių 27 straipsnis. Pareiškėjas taip pat tvirtina, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia objektyvumo, nešališkumo, lygybės, nediskriminavimo ir abiejų šalių išklauso principus bei teisę į gynybą. Jis taip pat tvirtina, jog ginčijamas sprendimas nėra pakankamai motyvuotas ir jog juo yra piktnaudžiaujama valdžios įgaliojimais, nes juo buvo siekiama išimtinai politinių tikslų. Galiausiai, pareiškėjas teigia, jog Parlamentas padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

Brian M. Ross 2004 m. balandžio 23 d. ieškinys pareikštas Europos Bendrij Komisijai

(Byla T-147/04)

(2004/C 168/17)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. balandžio 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Brian M. Ross, gyvenančio Morpeth (Jungtinė Karalystė), atstovaujamo advokato Eric Boigelot, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.